

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1883.

ΑΡΙΘ. 191.

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Φρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς τῶν Παίδων» ἀνευ προπληρωμῆς.

» » » 'Εξωτερικῶ » 2.

Ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 39

Ο ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἰδού παρῆλθον δύο μῆνες τοῦ φθινοπώρου, ἐφθάσαμεν δὲ ἤδη εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ χειμῶνος, εἰς τὸν μῆνα ἐκείνον, δε-
τις θεωρεῖται ὁ μελαγχολικώτατος τοῦ ἔτους. Πιθανὸν σεῖς οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς «Εφ. Παίδων» νὰ μὴ ἐννοήτε διὰ τί ὁ Νοέμβριος νὰ θεωρῆται τοιοῦτος, οἱ μεγαλύτεροί σας ὁμῶς, οἱ γονεῖς σας καὶ φίλοι σας, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν περισσό-
τερα ἔτη ἀπὸ σας, καὶ ἔχουν πεῖ-
ραν τῆς ζωῆς, καὶ ἐδοκίμασαν καὶ τὰς γλυκύτητας καὶ τὰς πικρίας αὐτῆς, δύνανται πολὺ καλὰ νὰ τὸ ἐννοήσου, καὶ πιστεύω ὅτι ἂν τοὺς ἐρωτήσετε θὰ σας εἰπὺν ὅτι ἡ ἐποχὴ αὕτη τοῦ ἔτους ἀπεικονί-
ζει τὸ γῆρας καὶ τὸν θάνατον, καὶ ὅτι ἐπιρραΐζει τοὺς ἀνθρώπους χωρὶς νὰ γνωρίζουν καὶ αὐτοὶ πῶς. Καὶ οὕτως ἔχει, διότι κρύπτεται τότε ὁ ὥραϊος καὶ καθαρός μας οὐρανός, σκιαζόμενος μὲ νέφη πυκνὰ, ἡ βροχὴ πίπτει ἀκαταπαύστως, τὰ δένδρα κλαίου, οἱ κήποι ἀποβάλλουν τὰ ἄνθη των τὸ ἔδαφος καλύπτεται ὑπὸ διαλυ-
μένων φύλλων, οἱ τοῖχοι ἀπογυ-
μνούνται τῶν κλημάτων, διὰ τῶν

Ναυτόπουλον εἰς τὴν κούνιαν

ὁποῶν ἐστολλίζοντο, καὶ ὁ ἄνεμος πνέει ψυχρὸς καὶ σφοδρὸς, μὲ ἤχον ὥς νὰ παρεπονεῖτο καὶ νὰ ἔκλαιε, καὶ μᾶς ὑπενθυμίζει τοὺς ψυχροὺς βράχους καὶ τᾶγρια κύματα τοῦ Βορρᾶ, ὁπόθεν ἔρχεται, σπεύδων πρὸς Νότον ὅπως θερμανθῇ. Τῷ ὄντι μελα-
χολικὴ ἡ ποχὴ εἶναι αὕτη. Τὰ παιδία ὁμῶς, μὲ τὴν ζωηρότητα τῆς ἡλικίας των, μὲ τὰς ἀσχολίας τῶν σπουδῶν των, καὶ μετὰς διασκεδάσεις των, ὀλιγώτερον ἐπιρραΐζονται ὑπὸ τῶν ἐξωτε-
ρικῶν ἀντικειμένων. Ἄλλ' οἱ γονεῖς, καὶ ἐν μέσῳ τῶν φροντί-
δων των, σκέπτονται περὶ πολλῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια οὐτε κἂν φαντάζονται τὰ τέκνα, καὶ ἐπιρ-
ραΐζονται ὑπὸ τῶν ἀναμνήσεων τῆς ἐποχῆς ταύτης. Ποῖον λοιπὸν εἶναι τὸ καθήκόν σας μικροὶ μου φίλοι; Νὰ ἀναπληρώσετε τὴν ἑλ-
λειψιν τοῦ φυσικοῦ ἡλίου καὶ τῆς φαιδρότητος τῆς φύσεως διὰ τῶν εὐθύμων προσώπων σας καὶ τῶν ἡλαρῶν φωνῶν, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ κάμνῃτε τοὺς γονεῖς καὶ φίλους σας νὰ λησμονήσουν τὰς λύπας καὶ τὰς θλίβεράς των ἀναμνήσεις καὶ νὰ εὐλογοῦν τὸν Θεόν, διότι τοῖς ἐχάρισε τὸν ἥλιον τῆς χαρᾶς εἰς τὰς οἰκίας των, ὅστις εἶναι καλλίτερος τοῦ φυσικοῦ ἡλίου, διότι δὲν κρύπτε-
ται τὸν χειμῶνα ἀλλὰ τότε μᾶλλον τοὺς θάλπει καὶ τοὺς παρηγορεῖ.

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΔΟΝ.

Μικρὸ καπετανόπουλο γλυκὰ ἀποκοιμήσου
κοντὰ σου εἶν' ἡ μάνα σου που τρέμει στὴν πνοή σου
αὐτὴ τὴν κούνια σου κουνᾷ,
αὐτὴ τὰ γόρι τῆς κοιμᾷ.

Μὴ σε φοβοῦν τὰ κύματα, μὴ σε ξυπνοῦν οἱ κρότοι
ἢ ἀστραπαῖς καὶ ἡ βρονταῖς, τοῦ ναύτου οἱ συντρόφοι
νάνι ἄγορι μου καλὸ,
καπετανόπουλο μικρὸ.

Τὰ γελαστά σου βλέφαρα γλυκὰ καταβασέ τα,
πῆσε τὸν ὕπνο ἀγκαλιὰ στὴν ἀγκαλιὰ του πέτα
μαζὺ νὰ σεριανίσετε
καὶ πάλιν νὰ γυρίσετε.

Καὶ σὰν ἀνοίξῃς μὲ καλὸ τὰ χαρωπὰ σου 'μάτια
τὴν μάνα σου θὰ τὴν εὐρῇς στῆς κούνας σου τὰ πλάγια
μὲ τραγουδάκια καὶ φιλὰ
νὰ σὲ δεχθῇ στὴν ἀγκαλιὰ. Λ.